

[Flemming Jensen]

men udelukkende ud fra, om man kan påvise alvorligere skadevirkninger, det, man i den omtalte betænkning kalder »afhumanisering af det enkelte menneske«.

I det konservative folkeparti er vi bestemt ikke begejstrede for indgreb over for den enkelte, men når sagkyndige hævder, at de skadelige virkninger i hvert fald i et vist omfang kan imødegås ved en form for censur, så kan det være vanskeligt at sætte sig ud over disse råd. Det havde været lykkeligere, hvis man havde kunnet sige: dette er alene forældrenes ansvar, og det havde vi bestemt foretrukket, men vi erkender, at det nok ikke kan lade sig gøre, for den ledsageregulering, der har været omtalt, er aldeles ikke sigtsmæssig.

I bemærkningerne kalder ministeren for øvrigt på forældrenes aktive medvirken, når det gælder de små børn, og i modsætning til hr. Jimmy Stahr tror jeg på, at det vil lykkes.

Det har også været et problem, hvorledes man hidtil har meddelt censurens afgørelser ved offentliggørelse af biografprogrammerne, og man kan selvfølgelig også spørge, om det magiske ord »forbudt« ikke netop øger interessen hos de pågældende aldersklasser. Men til trods herfor mener vi, at det offentlige har et medansvar, og håber, at alle vil leve op til det. Vi vil gerne i udvalget se på, om de nye bekendtgørelsesmetoder kan gøres mindre kostbare, f. eks. i form af symboler. Så vidt jeg er orienteret, skal hver eneste filmkopi nu igennem censuren. Vi vil gerne have undersøgt, om man kan nøjes med originalen og så have tro og love-erklæringer vedrørende kopierne. Det vil være en smidiggørelse og en billiggørelse, og det er vi gerne med til.

Dette forslag har tidligere her i dag selvfølgelig måttet give anledning til et par bemærkninger om TV, hvor man jo ikke kan gennemføre et »forbudt«. TV advarer i stedet forældrene. Jeg ville være lykkelig, hvis man også ville føre en programpolitik, hvor man ikke satte de allermost uhyggelige scener på kl. 18.

Jeg skal slutte med at sige, at det konservative folkeparti ser positivt på ophævelsen af censurafgiften og er enig i sanktionsbestemmelserne og tilsiger et positivt samarbejde i udvalget.

Poulsgaard (FP):

Foranlediget af den sidste ærede talers bemærkninger om TVs programlægning kan man nok nævne »Dr. Who«, eller hvad den hed. Jeg har selv en søn på 6 år, han vendte sig langt væk, når den kom. Det var en tosset tid at sætte den på, kl. 18. Nå, men det er ikke så meget det, vi skal snakke om.

Jeg står her i en dobbeltrolle, for jeg må indrømme, at jeg for en gangs skyld faktisk er enig med ministeren. Til gengæld er flertallet i min gruppe uenig med ministeren, og jeg bliver jo så nødt til at give udtryk for flertallets synspunkter.

Det, som flere talere ikke rigtig er tilfredse med, er f. eks. § 1, nr. 2, hvor der snakkes om, at der nu skal indføres en ny censurafgørelse, dette her med den løftede pegefinger. Man skal til at fraråde det for børn. I stedet for at man ved, hvad man har at rette sig efter, kommer man her med den løftede pegefinger.

Men jeg er også lidt betænkelig ved, hvordan man vil klare averteringen af afgørelsen i filmcensuren. Hvordan skal de regler udformes, og bliver det et nyt administrativt organ, man skal bygge op, eller hvad skal man?

Flertallet af os er også betænkeligt ved ophævelse af censurafgiften, da man mener, den er rimelig. Som venstres ordfører var inde på det, er 300.000 kr. dog trods alt en slags penge.

Jeg kan allerede nu sige, at når vi skal til at stemme om det, så vil partiet være delt, men flertallet vil nok stemme imod lovforslaget, og vi har i øvrigt en del spørgsmål at stille under udvalgsarbejdet.

Ingerlise Koefoed (SF):

SF kan i princippet støtte dette lovforslag. Vi finder, det er rimeligt, at der fortsat finder filmcensur sted for at beskytte børn, og vi finder også, det er rimeligt, at man for fremtiden kan arbejde med 3 grænser: 16 års grænsen, 12 års grænsen og 7 års grænsen.

Ved at sætte den sidste grænse ind kan man dels åbne adgang for børn til film, som man af praktiske grunde hidtil har måttet forbyde for børn op til 12 år, dels måske sikre et større udbud af film for aldersklassen 7-11 år, som jo i forvejen er underforsynet med filmtilbud. Men jeg vil godt sige, at jeg er enig med hr. Jimmy Stahr i, at det ikke er